

Roparunteam moet onvergetelijke ervaring levenslang plekje geven

Emoties gieren nog door lichamen

Maandag 28 mei, 06:05 uur: 'Hier is het een slagveld. Team twee heeft het echt retezwaar. Zojuist uit Antwerpen gekomen, maar het is echt één bak ellende.'

06:16 uur: 'Rob, ik denk toch dat jouw team al bij het checkpoint 425,8 km moet gaan lopen. Wij gaan geen 63 km halen, is een onmogelijke opgave.'

06:42 uur: 'Rob, we gaan het wel halen denken ze.'

07:39 uur: 'Rob, Ossendrecht heeft ze er helemaal bovenop geholpen! We gaan nu richting Hoogerheide! Tot zo!'

Vier sms-jes van Antonio van den Hengel in anderhalf uur tijd. Een

wereld van verschil in iets meer dan negentig minuten.

Roes

De 25 leden van het Roparunteam leven nu, ruim een week na de start in Parijs en de indrukwekkende finish op een uitgelaten Coolsingel, nog steeds in een roes. De emoties gieren nog door de lichamen. Het tranen deppen gaat door. De fysieke pijntjes weëen na. E-mailverkeer tussen de mensen die ruim 72 uur met elkaar een ervaring voor het leven opbouwden, leren dat de hardloopestafette tussen Parijs en Rotterdam onuitwisbare sporen heeft nagelaten.

'Fantastisch hoe we elkaar er door-

heen hebben geslept en hoe de organisatie stond als een huis,' meldt Jeffrey Pijl.

Ruud Stapel, op een laat moment toegevoegd aan de delegatie die 50.000 euro inzamelde voor het Koningin Wilhelmina Fonds, heeft even tijd nodig voordat hij, na de eerste nacht in eigen bed, kan reageren.

Saamhorigheid

'Mijn lijf is wel brak, maar mijn hart is vol en de herinneringen staan op de harde schijf.' Hij roemt de saamhorigheid. 'Hoe kun je in vier dagen 25 nieuwe vrienden maken? Doe mee met een fantastische groep Soesters aan de Roparun!' 'Ik hoor nog steeds de voetstappen-

van de lopers en herken met mijn ogen dicht wie er voor mij loopt,' mijmert Ben de Bruin die op de fiets als begeleider meeging. Frans Davelaar houdt het weer niet droog, ook niet als hij reageert op de mails van wat hij noemt het 'dreamteam'.

Petje af

Teamcaptain Rob Stalenhoeft strooit met complimenten. 'Petje af voor de lopers, groot respect voor de fietsers, wat een kanjers al die mensen die hen weer fit kregen, en de stille en minder stille krachten van de groep.'

Wethouder Yvonne Kemmerling, meegegaan als cateraar, zit enkele dagen na de finish bij het pers-

gesprek van het college. Ze wordt emotioneel als ze verhaalt over het rondje bij de Daniel den Hoed klinker in Rotterdam.

Uitputtingslag

Om het echt te kunnen vatten, moet je zelf hebben meegedaan. Als loper, fietser, begeleider, chauffeur of captain. Voor een verslag van de bijna 48 uur durende uitputtingslag voor het goede doel verwijzen we naar de website www.roparun-soest.nl

Het was in ieder geval slopend. Maar minder slopend dan de ziekte van de mensen voor wie ze zich maandenlang voorbereidden op Parijs-Rotterdam.

Vandaag en morgen Alpe d'Huez

Vandaag en morgen bedwingen veertien Soesters de Alpe d'Huez. Op de flank van de Franse berg vierden Nederlandse wielrenners triomfen of gingen ze stuk.

De Soesters die deze dagen de top willen bereiken, en dat het liefst zesmaal, doen mee aan Alpe d'Huez. Evenals de ruim achtduizend andere deelnemers hebben ze één en hetzelfde doel voor ogen: zo veel mogelijk geld vergaren voor onderzoek naar kanker.

Vorig jaar was de opbrengst 20,1 miljoen euro. Dit keer wordt, met meer deelnemers en verspreid over twee dagen, gehoopt op 30 miljoen.

Tussen de voet en de top van de Alp ligt 14 kilometer asfalt met 21 haarspeldbochten. De recordtijd van wijlen Marco Pantani (37.35) zullen de 'Alpe d'Huezers' niet benaderen. Dat is bijzaak. Het enthousiasme van de duizenden supporters langs de weg zal er beslist niet minder om zijn.

Peter en Marian Solleveld gaan zelfs lopend omhoog. Judith Meering, Richard Buskens, Jan van Eek, Jochem van Rosenberg, Angeniet Helwig, Bas Versloot, Frank Peeters, Marco Fernhout, Rob Elders, Jacqueline de Zeeuw en Razzo en Moniek van Dam hebben maandenlang op de fiets getraind. Volgende week in de Soester Courant een impressie aan de hand van eerste reacties van de Soester deelnemers.

'We hebben geen tactiek en trouwens die is geheim'

G-voetbal: allemaal kampioen

Bij 'Het leukste G-toernooi van Nederland' wordt gevoetbald om de Bram Bartels Cup voor 'special people'. Bram overleed in 2008 en heeft zijn initiatief nagelaten aan Nederland en vooral aan zijn zoon Bram junior, keeper van het G-team van SO Soest.

Het is zaterdag 2 juni, vroeg uit de veren voor de twintig G-teams, junioren en senioren afkomstig vanaf Bloemendaal tot aan Veenendaal. Wekenlang is toe geleefd naar de vierde editie. Een heus defilé, ze staan in een ruime halve cirkel voor de tot de laatste plaats gevulde tribune. Bram junior neemt het woord en geeft een bosje bloemen aan de trouwste sponsor en wenst de spelers spannende wedstrijden. Zoals ieder jaar stelt Wilfried Genee, inwoner van Soest, één voor

één de teams aan het publiek voor. Allemaal zijn ze overtuigd dat ze winnen. 'We hebben geen tactiek en trouwens die is geheim.' Wilfried herkent de spelers die ieder jaar present zijn. In het veld voelt hij zich bij de G-spelers meer dan thuis. Langs de kant moet hij regelmatig, vooral met dames, op de foto. De prijs van de roem.

Volkslied

Chorus Line zingt en gaat voor in het volkslied. De spelers gaan uit hun dak bij 'We are the champions'. Dat klopt want het zijn allemaal winnaars. Dat is ook te zien aan de prijzentafel. Hetzelfde formaat prijsbekers voor alle teams en zo hoort dat. Jean-Paul de Jong, vroeger speler van FC Utrecht, doet de warming-up en later de clinics voor de teams. De sportieve strijd

kan beginnen.

Bij de velden en rond de kantine staan picknicktafels waar teams en families zich voluit installeren. Het is mooi weer. Als je geen wedstrijd speelt, dan blijf je voetballen. Balletje hoog, hakje, overspelen met je vriend. Op de achtergrond het dweilorkest 'Ufo, de roodneuzen'.

Dromen

De finales worden geleid door een heuse voetbalscheidsrechter van de eredivisie, Ruud Bossen. Rode konen en verhitte koppen, er wordt volop genoten. Hun eigen evenement, dromen over de beker en verlangen naar de vijfde editie van het onvolprezen Bram Bartels toernooi.

● *Uitstekende sfeer bij Soest en de andere deelnemers aan het vierde toernooi om de Bram Bartels Cup.*

De Eemvogels duikt zomer in met overwinning

De Eemvogels heeft het seizoen afgesloten met een overwinning op Ermelo. Bij rust stonden de Soesters nog met 5-3 achter. Daarna begon De Eemvogels met een opmars die leidde naar een 10-12 overwinning.

De Eemvogels begon goed aan de wedstrijd. De verdediging hield het goed dicht en in het aanvalsvak werd er ruimte gecreëerd om te schieten. Hier maakte Henk Luijk tweemaal goed gebruik van. Daarna kwam Ermelo opzetten en scoorde vijf keer op rij. Nando Kraaikamp bracht de stand vlak voor rust op 5-3 met een afstandsschot.

De tweede helft begon al snel met een tegendoelpunt voor De Eemvogels. Jordi Mast bracht hier snel verandering in door met een wegtrekkbal te scoren. Maar ook Ermelo wist weer te scoren met een schot en een onterecht verkregen strafworp. Dit gaf de Soester ploeg nog meer motivatie om de achterstand weg te poetsen. Jeroen van Kappel schoot raak, Mast benutte een strafworp en Daniëlle Ras verzilverde een doorloopbal. Hierdoor kwam De Eemvogels eerst terug tot 8-7 en via Van Kappel en Annemieke van Dasser zelfs weer op voorsprong. In de eindfase scoorde Ermelo twee keer, maar dankzij het verzorgde spel van De Eemvogels rondten Van Kappel, Luijk en Kraaikamp enkele kansen af en bepaalden zij de eindstand op 10-12.